

09/13-0065/043

**MINISTERE DE LA REGION DE
BRUXELLES-CAPITALE**

ARRÊTÉ DU GOUVERNEMENT DE LA
RÉGION DE BRUXELLES-CAPITALE
ENTAMANT LA PROCEDURE
D'EXTENSION DE CLASSEMENT
COMME MONUMENT A CERTAINES
PARTIES INTERIEURES DE
L'IMMEUBLE SIS GRAND-PLACE, 13
A BRUXELLES

Le Gouvernement de la Région de
Bruxelles-Capitale,

Vu l'ordonnance du 4 mars 1993
relative à la conservation du
patrimoine immobilier, notamment
l'article 18 ;

Vu l'arrêté royal du 19 avril 1977
classant les façades et les toitures
des immeubles riverains de la Grand-
Place à Bruxelles dont la maison *la
Renommée* sise Grand-Place, 13 ;

Vu la demande du collège des
bourgmestre et échevins de la Ville de
Bruxelles, émis en séance du 26
janvier 2001 sollicitant
l'élargissement du classement comme
monument à certaines parties
intérieures de l'immeuble sis Grand-
Place, 13 à Bruxelles ;

Vu l'avis de la CRMS émis en séance
du 21 mars 2001 ;

**MINISTERIE VAN HET BRUSSELS
HOOFDSTEDELIJK GEWEST**

BESLUIT VAN DE BRUSSELSE
HOOFDSTEDELIJKE REGERING
HOUDENDE INSTELLING VAN DE
PROCEDURE TOT UITBREIDING VAN
DE BESCHERMING ALS MONUMENT
MET BEPAALDE DELEN VAN HET
INTERIEUR VAN HET GEBOUW
GELEGEN GROTE MARKT 13 TE
BRUSSEL

De Brusselse Hoofdstedelijke
Regering,

Gelet op de ordonnantie van 4 maart
1993 inzake het behoud van het
onroerende erfgoed, inzonderheid op
het artikel 18 ;

Gelet op het koninklijk besluit van 19
april 1977 houdende rangschikking
van de gevels en de bedakingen van
de gebouwen grenzend aan de Grote
Plaats te Brussel, waaronder het huis
de Goede Naam gelegen Grote Markt,
13 ;

Gelet op de vraag van het college van
burgemeester en schepenen van de
Stad Brussel geformuleerd tijdens de
zitting van 26 februari 2001, om de
bescherming als monument uit te
breiden met bepaalde delen van het
interieur van het gebouw gelegen
Grote Markt 13 te Brussel ;

Gelet op het advies van de KCML,
uitgebracht tijdens haar zitting van 21
maart 2001 ;

Sur la proposition du Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale et du Secrétaire d'Etat chargé des Monuments et Sites,

ARRETE

Art. 1. - Est entamée la procédure d'extension de classement comme monument aux caves, aux façades, au passage couvert, à la cage d'escalier et aux planchers du niveau 2 de la maison *la Renommée*, sise Grand-Place, 13 à Bruxelles, connue au cadastre de Bruxelles, 1re division, section A, 3e feuille, parcelle n° 1201g en raison de leur intérêt historique et esthétique, précisé dans l'annexe I du présent arrêté.

Art. 2 - La zone de protection relative à l'ensemble décrit dans l'article 1er comprend l'ensemble des parcelles et des voiries reprises dans le périmètre délimité sur le plan figurant à l'annexe II du présent arrêté.

Art. 3. - Les conditions particulières de conservation sont les suivantes :

- en cas de travaux dans le bâtiment, le maître d'ouvrage est tenu de prendre au préalable toutes les mesures nécessaires à la bonne conservation, au respect et à la mise en valeur de toutes les parties protégées ;

Op de voordracht van de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en van de Staatssecretaris belast met Monumenten en Landschappen,

BESLUIT

Art. 1. - Wordt ingesteld de procedure tot uitbreiding van de bescherming als monument met de kelders, alle gevels, de overdekte doorgang, de traphal en de plankenvloer van bouwlaag 2 van het huis *de Goede Naam* gelegen Grote Markt 13 te Brussel, bekend ten kadaster te Brussel, 1ste afdeling, sectie A, 3de blad, perceel nr. 1201g wegens hun historische en esthetische waarde zoals nader bepaald in bijlage I van dit besluit.

Art. 2 - De vrijwaringszone met betrekking tot het in artikel 1 vermelde geheel omvat het geheel van de percelen en de wegen, evenals gedeelten van de percelen en de wegen opgenomen in de omtrek zoals afgebakend op het plan van bijlage II van dit besluit.

Art. 3. - De bijzondere behoudsvoorwaarden zijn de volgende :

- bij werken aan het gebouw dient de bouwheer alle voorafgaandelijke voorzorgsmaatregelen te treffen voor de goede bewaring, het respect en het in waarde brengen van alle beschermde delen;

- la protection des planchers implique la conservation de leurs éléments constitutifs, à savoir : les poutres maîtresses, les solives ou les gîtes, ainsi que les ais ou planchers portant un éventuel recouvrement de sol ;

Art. 4 - Le ministre qui a les monuments et sites dans ses attributions est chargé de l'exécution du présent arrêté.

Bruxelles, le **20-09-2001**

Par le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine et de la Recherche scientifique,

Le Secrétaire d'Etat à la Région Bruxelles-Capitale, chargé l'Aménagement du Territoire, d Monuments et Sites et du Transpo rémunéré des personnes,

- de bescherming van de plankenvloer houdt in de bewaring van hun bestanddelen, dit wil zeggen : de moerbalken, de dwarsbalken of vloerbalken, evenals de vloerplanken of planken die een eventuele vloerbedekking dragen;

Art. 4 - De minister bevoegd voor de monumenten en landschappen, is belast met de uitvoering van dit besluit.

Brussel, **20-09-2001**

Door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering,

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

François -Xavier de DONNEA

De Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer van Personen,

Willem DRAPS

Copie certifiée conforme
23-11-2001

Voor eensluidend afschrift

CHANCELLERIE

Gilles CLAREBOIT
KANSELARIJ

ANNEXE I A L'ARRETE DU GOUVERNEMENT DE LA REGION DE BRUXELLES-CAPITALE
ENTAMANT LA PROCEDURE D'EXTENSION DE CLASSEMENT COMME MONUMENT A
CERTAINES PARTIES INTERIEURES DE L'IMMEUBLE SIS GRAND-PLACE, 13 A 1000
BRUXELLES

Réf. cadastrale : 1re division, section A, 3e feuille, parcelle 1201g

Description sommaire

Au lendemain du bombardement de 1695, un ensemble de 7 parcelles fait l'objet d'un projet global approuvé en 1696 : une façade unique est dessinée par Guillaume De Bruyn. Les travaux sont terminés en 1697, sous le contrôle de l'architecte Pierre Simon. Le découpage des parcelles n'est cependant pas régulier et chacune de ces maisons répond à un plan différent.

La maison n° 13 se situe entièrement en intérieur d'îlot, elle est accessible depuis la Grand-Place par une impasse qui sépare *Le Roi de Bavière* (n° 12A) de la maison n° 14 (*L'Ermitage*). Depuis la Grand-Place, seule la porte d'entrée de l'impasse signale cette maison qui n'a pas de façade principale. Ce passage est, dès l'origine, en partie couvert par les étages supérieurs de la maison voisine (*L'Ermitage*). Si une fausse voûte d'arête (de facture récente) unifie aujourd'hui la totalité du passage, seule la partie avant était couverte à l'origine (la partie arrière est aujourd'hui couverte par une toiture en terrasse plus récente).

A l'intérieur de l'îlot, différentes ailes composaient à l'origine le bâtiment n° 13 et enserraient, sur les 4 côtés, une cour intérieure (aujourd'hui couverte). Seul un angle à l'arrière de la cour n'était pas fermé : la cour était en effet également accessible depuis une ruelle longeant l'arrière des *Ducs de Brabant* (cette ruelle existe toujours et est mentionnée sur les plans actuels sous le nom «ruelle de la Cuve»). Cette ruelle s'ouvre sur la rue du Marché aux Fromages (cfr. plans parcellaires du XVIIIème siècle : 1769-74 et 1777).

Actuellement, les bâtiments du n° 13 sont les suivants : deux ailes anciennes sont conservées et, à l'arrière, une aile a probablement été reconstruite, plus ou moins à l'emplacement d'une autre aile qui était, semble-t-il, plus profonde (d'après les plans parcellaires des XVIIIème et XIXème siècles). La cour a vu sa couverture unifiée en 1947 et refaite en 1983. Les mitoyens (impasse depuis la Grand-Place et limites de la parcelle elle-même) conservent dans l'ensemble leurs anciennes maçonneries.

L'ensemble des volumes du n° 13 se distribue sur 4 niveaux : caves, rez-de-chaussée, étage et combles. Le **sous-sol** est un réseau complexe d'anciennes caves, correspondant aux ailes disposées de manière irrégulière autour d'un terre-plein (ce dernier correspond à l'emplacement sous l'ancienne cour centrale). A l'arrière du terre-plein, le dispositif est complété d'une cave moderne. Les premières caves conservent leurs murs de fondation (brique ancienne et, parfois, moellons de grès), ainsi que leur voûte en berceau. Dans la première cave, la voûte en berceau, reconstruite en partie au moyen de petites briques utilisées à l'occasion de la réédification suivant le bombardement, tendrait à prouver que les souterrains sont antérieurs à 1695. Deux soupiraux anciens s'ouvrent sur l'ancienne

cour. Un passage couvert d'un berceau en plein cintre relie les deux premières ailes du sous-sol. L'escalier reliant l'ancienne cour au réseau de caves a été reconstruit en matériaux traditionnels et passe soit à travers un ancien soupirail, soit à l'emplacement d'un escalier plus ancien.

Le niveau du **rez-de-chaussée** a été totalement modifié, de nombreuses transformations ayant perturbé les limites des volumes originaux. L'emplacement des façades et des murs pignons n'est plus lisible à ce niveau, le niveau du rez-de-chaussée des anciens murs de façade entourant la cour centrale ayant été démoli et remplacé par des poutres et poteaux en béton armé. L'ensemble du rez-de-chaussée a été progressivement décroïsonné entre 1928 (AVB TP 34 931) et 1947 (AVB TP 57 553). Les circulations verticales ont été en partie transformées. A l'arrière (contre le mur de fond de la parcelle), un escalier menant au 1er étage a été installé en 1947. Par contre, la cage d'escalier principale, située hors du volume des deux ailes anciennes, à l'endroit de leur jonction, est probablement à son emplacement d'origine.

A l'étage, on retrouve partiellement les volumes originaux : autour de l'ancienne cour se développent deux corps de bâtiments anciens (aile transversale, accolée à l'arrière de la première cour du n° 14, et aile longitudinale située à l'arrière du *Roi de Bavière*) et une aile arrière reconstruite sur un plan en L (ce qui semble plus ou moins correspondre avec le plan originel). Les deux corps anciens conservent leurs murs gouttereaux donnant sur la cour (maçonnerie ancienne et présence d'ancrage), ainsi que leurs planchers d'origine. Les fondations visibles dans les caves témoignent également de l'ancienneté de ces deux volumes. L'aile en fond de parcelle adopte un plan en L : une aile en retour est reliée à une des anciennes ailes avant. Elle n'est pas datée avec précision mais repose sur des fondations anciennes. Cette dernière aile ne comporte qu'un étage. Il semble, toujours d'après le plan parcellaire de 1769-74, que cette aile était plus profonde à l'origine.

Les **combles** des deux ailes anciennes sont divisés en trois travées chacun et leur charpente est presque intégralement préservée, même si elle a été quelque peu modifiée du fait de l'aménagement des greniers, en 1950-52, en combles habitables. A cette occasion, la base de la toiture a été modifiée (mur gouttereau surélevé du côté cour) et de larges lucarnes ont été ajoutées. L'aile reconstruite à l'arrière de la cour ne s'élève pas jusqu'à ce niveau.

L'intérêt du bien selon les critères définis à l'article 2, 1° de l'Ordonnance du 4 mars 1993 relative à la conservation du patrimoine immobilier :

Intérêt historique et esthétique

Depuis 1998, l'ensemble architectural de la Grand-Place de Bruxelles est inscrit sur la Liste du patrimoine mondial de l'UNESCO, une reconnaissance sur le plan international de sa valeur exceptionnelle. Pour permettre une valorisation optimale de ce patrimoine, l'Unesco a recommandé d'étendre la protection légale de la Grand-Place à tous les éléments présentant encore un intérêt historique et esthétique.

En août 1695, le Maréchal de Villeroi, chef des armées de Louis XIV, bombardait le centre de Bruxelles. Les bombes et obus incandescents provoquèrent des incendies ravageants. La Grand-Place dont il ne resta pratiquement plus rien. Centre géographique et économique de la ville, la Grand-Place devint rapidement le principal enjeu de la vague de reconstruction entamée immédiatement au lendemain du désastre. De cette époque, qui

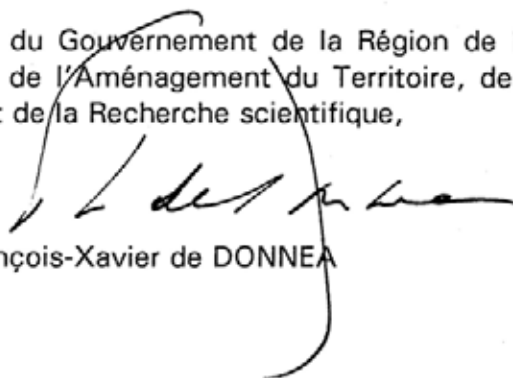

constitue pour Bruxelles un des événements les plus marquants sur le plan historique et urbanistique, l'immeuble n° 13 constitue un témoin privilégié. En effet, la maison n° 13 présente une situation unique sur la Grand-Place : les volumes s'organisent autour d'une cour intérieure, sans façade à front de la place. Cette disposition témoigne de l'agencement particulier du parcellaire, alors que la façade unique des *Ducs de Brabant* laisse supposer une régularité et une homogénéité dans les plans des différentes maisons. La disposition est antérieure au bombardement, comme en témoignent les caves et la vue de la place au XVIème siècle : on y voit la petite porte de *La Renommée* dans l'ancienne façade. A l'intérêt historique se joint un attrait d'originalité architecturale. Les maçonneries et dispositions anciennes, telle l'organisation des caves, sont un témoin de la construction ancienne.

De plus, comme *La Renommée* fait partie des bâtiments constituant les *Ducs de Brabant*, elle ajoute à sa valeur intrinsèque une valeur qu'elle tire de la notion d'ensemble, en tant que partie d'un tout qui possède une cohérence forte.

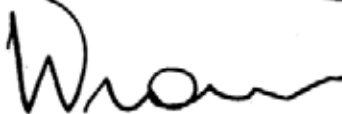
Vu pour être annexé à l'arrêté du 20-09-2001,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale et Ministre des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine et de la Recherche scientifique,

François-Xavier de DONNEA

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale, chargé de l'Aménagement du Territoire, de la Rénovation Urbaine, des Monuments et Sites et du Transport rémunéré des personnes,

Willem DRAPS

Copie certifiée conforme

23-11-2001

Voor eensluidend afschrift

CHANCELLERIE

Gilles CLAREBOU

KANSELARIJ

BIJLAGE I BIJ HET BESLUIT VAN DE BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING
HOUDENDE INSTELLING VAN DE PROCEDURE TOT UITBREIDING VAN DE BESCHERMING
ALS MONUMENT MET BEPAALDE DELEN VAN HET INTERIEUR VAN HET GEBOUW
GELEGEN GROTE MARKT 13 TE BRUSSEL

Kadastrale gegevens: 1ste afdeling, sectie A, 3de blad, perceel 1201g

Beknopte beschrijving

Een jaar na het bombardement van 1695 werd een algemeen ontwerp van W. de Bruyn goedgekeurd. Het gaat om een geheel van zeven huizen achter één schermgevel dat zich uitstrekt over zeven percelen. De werken waren in 1697 voltooid, onder toezicht van architect P. Simon. De percelen zijn ongelijk en elk huis is opgetrokken volgens een ander plan.

Nr. 13 is een huis dat volledig aan de binnenzijde van het huizenblok ligt. Het pand is toegankelijk via een impasse die toegankelijk is via de Grote Markt en tussen de *Koning van Beieren* (nr. 12A) en *de Cluyse* (nr. 14) ligt. Het pand heeft dus geen hoofdgevel aan de Grote Markt; enkel de toegangsdeur van de impasse aan de Grote Markt wijst op de aanwezigheid van het gebouw. Deze doorgang was van bij de oorsprong gedeeltelijk overdekt door de bovenverdiepingen van het aanpalende huis (*de Cluyse*). Aanvankelijk was enkel het deel vooraan overwelfd (het achterste gedeelte is heden overdekt door een recenter plat dak); heden is de hele gang overkluisd door een (recent) pseudo-kruisgewelf.

Oorspronkelijk bestond nr. 13 uit verschillende vleugels die rond de vier zijden van een (heden overdekte) binnenplaats lagen. Slechts één hoek achter op de binnenplaats, was niet gesloten, maar verbonden met een straatje dat langs de achterzijde van de *Hertogen van Brabant* liep (dit straatje bestaat nog steeds en wordt vermeld op huidige plannen onder de naam "Kuipgang"). Dit straatje loopt uit op de Kaasmarkt (cf. perceelplannen uit de 18de eeuw: 1769-74 en 1777).

Heden bestaat nr. 13 uit twee oude, bewaard gebleven vleugels en, achteraan, een vleugel die waarschijnlijk heropgebouwd is geweest, ongeveer op de plaats van een andere vleugel die blijkbaar dieper was (volgens de perceelplannen uit de 18de en 19de eeuw). De overdekking van de binnenplaats werd geüniformiseerd in 1947 en hersteld in 1983. De gemene muren (gang vanaf de Grote Markt en de afbakening van het perceel zelf) vertonen nog hun volledige oude metselwerk.

De verschillende volumes van nr. 13 tellen vier bouwlagen: kelderverdieping, begane grond, verdieping en zolderverdieping. De **kelderverdieping** vormt een netwerk van oude kelderruimten, waarvan de ligging overeenstemt met de vleugels die op onregelmatige wijze rond een aarden ophoging liggen (de plaats onder de oude, centrale binnenplaats). Achter deze ophoging ligt een moderne kelderruimte. In de eerste kelderruimten bleven de funderingsmuren (oude baksteen en, soms, breukstenen van zandsteen), en het tongewelf bewaard. Het tongewelf in de eerste kelder werd gedeeltelijk heropgebouwd met kleine bakstenen, zoals ze gebruikt werden bij de wederopbouw na het bombardement. Dit zou er op kunnen wijzen dat de kelders van vóór 1695 dateren. Twee oude keldergaten kijken uit op de voormalige binnenplaats. Een overdekte doorgang met rondbogig tongewelf verbindt de eerste twee vleugels van de kelderruimten. De trap die de voormalige binnenplaats met het netwerk van kelderruimtes verbindt is opgetrokken in traditionele materialen en is hetzij op de plaats van een oud keldergat , hetzij op de plaats van een oudere trap aangebracht.

De begane grond is volledig gewijzigd. Tal van verbouwingen hebben de omtrek van de oorspronkelijke volumes verstoord. De plaats van de muren en topgevels is niet meer leesbaar op deze bouwlaag, aangezien de oude gevels rond de centrale binnenplaats op dit niveau zijn afgebroken en vervangen door balken en palen van gewapend beton. De tussenwanden op de gehele begane grond werden geleidelijk aan weggehaald tussen 1928 (SAB OW 34 931) en 1947 (SAB OW 57 553). De verticale verbindingen werden gedeeltelijk verbouwd. Achteraan (tegen de achterste muur van het perceel) werd in 1947 een trap geïnstalleerd die naar de eerste verdieping leidt. Het hoofdtrappenhuis daarentegen, is een uitspringend gedeelte en staat waarschijnlijk op zijn oorspronkelijke plaats, daar waar de twee vleugels met elkaar verbonden zijn.

Op de **verdieping** bleven de oorspronkelijke volumes gedeeltelijk bewaard: rond de oude binnenplaats liggen twee oude gebouwen (dwarsvleugel, achteraan aangebouwd tegen de eerste binnenplaats van nr. 14 en langwerpige vleugel achter de *Koning van Beieren*) en een achtervleugel die heropgebouwd is volgens een L-plan (wat ongeveer lijkt overeen te stemmen met het originele plan). De gootmuren aan de kant van de binnenplaats van de twee oude gebouwen bleven bewaard (oud metselwerk en aanwezigheid van ankers), net zoals de oorspronkelijke balken. De zichtbare funderingen in de kelder getuigen eveneens van de ouderdom van beide volumes. De achtervleugel neemt een L-vormig plan aan: een dwarsstuk is verbonden aan één van de oude vleugels vooraan. Deze laatste vleugel kan niet met zekerheid worden gedateerd, maar de funderingen zijn oud. De vleugel telt slechts één bouwlaag. Volgens het perceelplan uit 1769-74 was de vleugel oorspronkelijk dieper.

De **zolderverdieping**, die uit twee oude vleugels is samengesteld, bestaat telkens uit drie traveeën. De gebinten zijn bijna integraal bewaard gebleven, ondanks enkele wijzigingen bij de inrichting van de zolders, in 1950-52, tot leefruimte. Naar aanleiding hiervan werd de aanzet van het dak gewijzigd (gootmuur verhoogd aan de zijde van de binnenplaats) en voegde men grote dakramen toe. De heropgebouwde achtervleugel loopt niet tot deze bouwlaag.

Waarde van het goed volgens de maatstaven vastgesteld in artikel 2, 1° van de ordonnantie van 4 maart 1993 inzake het behoud van het onroerend erfgoed:

Historische en esthetische waarde

Het architecturaal geheel dat de Grote Markt van Brussel vormt, is sinds 1998 ingeschreven op de Lijst van het Werelderfgoed van de UNESCO, een internationale erkenning van haar uitzonderlijke waarde.

Om dit stuk erfgoed op optimale wijze tot zijn recht te kunnen brengen, heeft de UNESCO aanbevolen de wettelijke vrijwaring van de Grote Markt uit te breiden met alle elementen die nog een historische en esthetische waarde bezitten.

In augustus 1695 bombardeerde maarschalk de Villeroi, bevelhebber van het leger van Lodewijk XIV, het centrum van Brussel. De brandende bommen en kanonskogels veroorzaakten een verwoestende brand op de Grote Markt, die nagenoeg volledig in de as werd gelegd.

De Grote Markt was het geografische en economische centrum van de stad en vormde ook de belangrijkste inzet tijdens de wederopbouw die vlak na de ramp werd aangevat. Het huis op de Grote Markt 13 is een bevoorrechte getuige van deze periode, die voor Brussel een van de markantste historische en stedenbouwkundige gebeurtenissen vormt.

Het huis neemt immers een unieke plaats op de Grote Markt in: de volumes zijn rond een binnenplaats gelegen, en hebben geen enkele straatgevel. Deze plaatsing getuigt van een bijzondere perceelindeling, terwijl de doorlopende gevel van *Hertogen van Brabant* laat uitschijnen dat de plannen van de verschillende huizen regelmatig en homogeen zijn. De schikking van de volumes dateert van vóór het bombardement, zoals blijkt uit de kelders en een afbeelding van het plein in de 16de eeuw, waar de kleine deur die naar *de Goede Naam* leidt zichtbaar is op de oude gevel. Naast de historische waarde geeft het pand ook blijk van een architecturale originaliteit. Het oude metselwerk en de oude indeling, zoals die van de kelders, getuigen van de oude bebouwing.

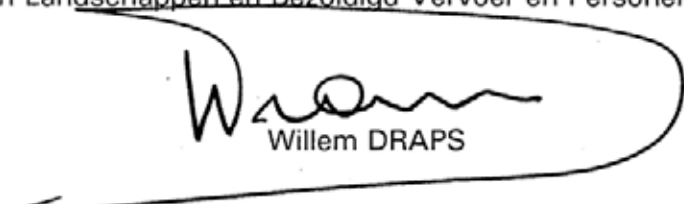
Aangezien *de Goede Naam* deel uitmaakt van het geheel de *Hertogen van Brabant*, bezit het naast zijn intrinsieke waarde ook een bijkomende waarde, als deel van een sterk coherent geheel.

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van 20 -09- 2001

De Minister Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimte Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek

François-Xavier de DONNEA

De Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer en Personen

Willem DRAPS

Copie certifiée conforme
23 -11- 2001
Voor eensluidend afschrift

CHANCELLERIE

Gilles CLAREBOUT
KANCELARIJ

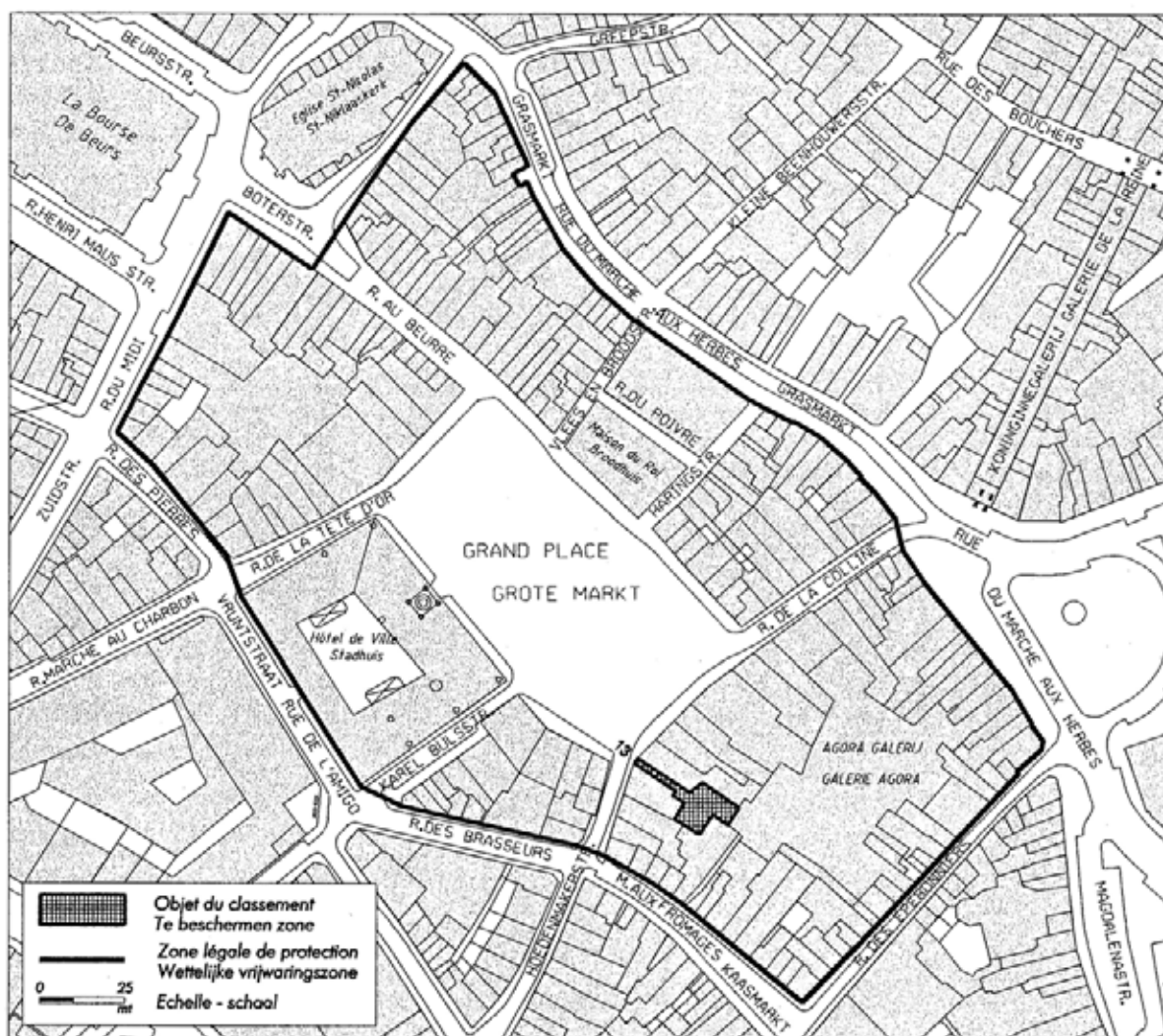

ANNEXE II A L'ARRETE DU
GOUVERNEMENT DE LA REGION DE
BRUXELLES-CAPITALE ENTAMANT LA
PROCEDURE D'EXTENSION DE CLASSEMENT
COMME MONUMENT A CERTAINES PARTIES
INTERIEURES DE L'IMMEUBLE SIS GRAND-
PLACE 13 A BRUXELLES

BIJLAGE II VAN HET BESLUIT VAN DE
BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE REGERING
HOUDENDE INSTELLING VAN DE
PROCEDURE TOT UITBREIDING VAN DE
BESCHERMING ALS MONUMENT VAN
BEPAALEN DELEN VAN HET INTERIEUR
VAN HET GEBOUW GELEGEN GROTE
MARKT 13 TE BRUSSEL

DELIMITATION DE LA ZONE DE PROTECTION

AFBAKENING VAN DE VRIJWARINGSZONE

Vu pour être annexé à l'arrêté du

20 -09- 2001

Gezien om te worden gevoegd bij het besluit van

20 -09- 2001

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé des Pouvoirs locaux, de l'Aménagement du Territoire, des Monuments et Sites, de la Rénovation urbaine et de la Recherche scientifique,

De Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Plaatselijke Besturen, Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen, Stadsvernieuwing en Wetenschappelijk Onderzoek,

Francois-Xavier de DONNEA

Le Secrétaire d'Etat à la Région de Bruxelles-Capitale,
chargé de l'Aménagement du Territoire, des Monuments
et Sites et du Transport rémunéré des personnes.

De Staatssecretaris bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, belast met Ruimtelijke Ordening, Monumenten en Landschappen en Bezoldigd Vervoer van Personen.

Copie certifiée conforme

23 -11- 2001

Willem DRAPS

Voor eensluidend afschrift

~~CHANCELLER~~

~~Cities CLAREBORO~~

KANSELARIJ

